

— Хайде сега, — каза Слави, — преди да лѣгнешъ, да се намажешъ още веднажъ. Пъкъ другъ пжтъ — да питашъ, какъ ставатъ тия работи. Искаше да

станешъ Гочо змея — ама то изведнажъ не може. Предитова ще се превърнешъ на ракъ — и то червенъ, че чакъ тогазъ ще смѣнишъ кожата. Разбра ли?

Константинь Константиновъ

ПЪВЕЦЪ

Сивоокъ и хубавецъ,
скача младиятъ Врабецъ...
Чурулика отъ душица,
веселъ като класъ пшеница,
и подскача, младъ, напетъ,
като че ли е поетъ.
А Септември жълта шума
вѣй надъ него и му дума:
„Хей, Врабецо,
хубавецо!
Нѣмотия ли не знаешъ,

та си веселъ и нехаешъ?
Или ти, другарю драгъ,
като скитника чудака,
на земята нѣмашъ грижа
за подслонъ, за топла хижа,
за спокойни старини,
въ тия толкозъ тежки дни?
Зная, зная, мой Врабецъ,
ти нехайнико пѣвецъ,
Богъ те прати подъ небето,
само съ пѣсни въвъ сърдцето...

И. Стубелъ